

Elämän lähde

”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.” (Joh. 14:6.)

Avaintekstit:

Joh. 1:4;
Joh. 10:10;
Joh. 1:12, 13;
Joh. 6:61–68;
4. Moos. 13:23–33;
Matt. 4:1–4.

Kun Jeesukselta kysyttiin Johanneksen evankeliumissa, kuka hän oli, hän vastasi termillä, joka tarkoittaa jumaluutta. ”Minä olen” oli erehtymätön viittaus itse Herraan, joka oli ilmestynyt Moosekselle palavassa pensaassa. ”Minä olen se joka olen”, hän sanoi Moosekselle (2. Moos. 3:14). Tämä sama Jumala, ”Minä olen”, ”tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta.” (Joh. 1:14.)

”Minä olen” -teema kulkee läpi koko Johanneksen evankeliumin. Tämän viikon muistojae heijastaa sitä: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.” (Joh. 14:6.) ”Minä olen” on maailman valo, elämän leipä, lampaiden portti tai ovi, hyvä paimen ja tosi viipuu.

Tällä viikolla käymme edelleen läpi sitä, miten Jumala ilmaisee itsensä Johanneksen evankeliumissa. Tutkimme myös tarkemmin asioiden kääntöpuolta, kun painavista todisteista huolimatta jotkut hylkäsivät Jeesuksen Messiaana. Tutkimme sitä kahdesta syystä: välttääksemme saman virheen, mutta myös pohtiaksemme, miten voisimme tavoittaa ne, jotka ovat vaarassa tehdä saman virheen.

HÄNESSÄ OLI ELÄMÄ

Aivan evankeliuminsa alussa apostoli toteaa selvästi, että Jeesus on jumalallinen Poika (Joh. 1:1). Näin ollen viittauksen *elämään* jakeessa ”Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo” (Joh. 1:4), täytyy tässä yhteydessä tarkoittaa elämää, joka on jumalallinen, ikuinen ja itsestään olemassa oleva eikä ole muualta saatu. Koska Jeesuksella on elämä itsessään, hän voi sekä luopua elämästään että ottaa sen takaisin (Joh. 10:17). Ja koska hänellä on elämä itsessään, hän voi antaa elämän kenelle tahtoo (Joh. 5:21; vrt. Joh. 14:19).

Tämä termi *elämä* (*zōē*) esiintyy Johanneksen evankeliumissa 36 kertaa, mikä on noin 25 prosenttia sen esiintymiskerroista Uudessa testamentissa. Termi liittyy Joh. 1:4, 5 paitsi maapallomme elämän lähteeseen myös pelastukseen. Muualla Johanneksen evankeliumissa tämä ajatus elämästä (*zōē*) ilmaistaan useimmiten *ikuisena elämänä*, lupauksena pelastuksesta (ks. Joh. 3:15, 16, 36; Joh. 4:14, 36; Joh. 6:27, 40, 47, 54, 68; Joh. 10:27, 28). Näin ollen hän, joka antoi elämän luomisessa, on sama, joka tuo kadotetulle maailmalle pelastuksen ja iankaikkisen elämän.

Miksi Jeesus tuli tähän maailmaan? Joh. 1:29; Joh. 3:16; Joh. 6:40; Joh. 10:10; Joh. 12:27.

”Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän.” (Joh. 3:14, 15.)

Aivan kuten pronssikäärme otti käärmeiden puremien israelilaisten paikan, Jeesus ottaa meidän, syntiemme murjomiin, paikan. Hän otti meille kuuluvan rangaistuksen, jotta me saisimme elämän, joka kuului hänelle.

Kristus haluaa, että meillä on elämä ja että se on yltykkylläinen (Joh. 10:10). Niinpä ”- - kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen. He eivät ole syntyneet verestä, eivät ruumiin halusta, eivät miehen tahdosta, vaan Jumalasta.” (Joh. 1:12, 13.)

Kristus tuli ilmaisemaan meille Isän. ”Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Ainoa Poika, joka itse on Jumala ja joka aina on Isän vierellä, on opettanut meidät tuntemaan hänet.” (Joh. 1:18.) Kun näemme, millainen luonne Jeesuksella on, voimme nähdä myös, millainen luonne on Isällä.

IKUISEN ELÄMÄN SANAT

Lue Joh. 6:61-68. Kun Jeesus kysyi opetuslapsilta, jättaisivätkö he hänet, mitä Pietarin vastaus tarkoitti?

Pietarin sanat ikuisesta elämästä liittyvät teemaan, joka kulkee koko Johanneksen evankeliumin läpi. Ikuista elämää käsitellään erityisesti Johanneksen evankeliumin 6. luvussa 5 000 ihmisen ruokkimisen yhteydessä (Joh. 6:27, 40, 47, 54, 68). Jeesus sanoo olevansa *elämän leipä* (Joh. 6:35), mikä tarkoittaa, että hänen elämänsä, kuolemansa ja ylösnousemuksensa ovat iankaikkisen pelastuksen lähde.

Ilmaisu *ikuisen elämä* tai sitä vastaava esiintyy Johanneksen evankeliumissa ainakin 17 kertaa. Tämä termi ei viittaa jonkin hengen olemassaoloon, ikuisesta olennosta osaksi tuloon tai johonkin muuhun eeteeriseen käsitteeseen. Pikemminkin sillä viitataan siihen elämään antavaan voimaan, joka tuo pelastuksen ja merkityksen olemassaolollemme jo nyt, kuten myös siihen päättymättömään elämään, joka alkaa Herramme palatessa. Aivan kuten Jeesus tuli lihaksi, myös ylösnousemus, josta Jeesus puhuu, tapahtuu ajassa ja paikassa ja fyysisessä ruumiissa. Se on herääminen kuolleista, sen elämän uudistuminen, joka meillä oli kerran Eedenissä.

Miten saamme iankaikkisen elämän? Joh. 3:15, 16; Joh. 5:24; Joh. 6:40, 47; Joh. 8:31, 32; Joh. 12:46; Joh. 20:31.

Yksin uskon kautta ymmärrämme, että Jeesus Kristus tuli elämään ja kuolemaan puolestamme. Usko on meille lahja. Meidän on kuitenkin tietoisesti valittava, että luovutamme itsemme Jeesukselle, teemme parannuksen ja vetoamme syntien anteeksiantamiseksi ja puhdistumiseksi hänen vuodatettuun vereensä.

Kun Jeesus kysyi Pietarilta, aikoiko hänkin lähteä, Pietari vastasi: "Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat." (Joh. 6:68.) Vastaus kiteyttää pelastuksen ytimen ja sen, miten me sen saavutamme. Pelastus ei löydy filosofian, historiasta eikä tieteestä, jotka kaikki ovat inhimillisiä tieteenaloja. Se tulee Jeesukselta, jolla on itsessään ikuisen elämä, ja joka tarjoaa sitä ilmaiseksi kaikille, jotka Pyhälle Hengelle vastaten ottavat sen vastaan.

Miten lupaus ikuisuudesta vaikuttaa elämäämme täällä?

USKO JA UUDESTI- SYNTYMÄ

Lue Joh. 1:12, 13. Mitkä ovat tässä kuvatut kristityksi tulemisen vaiheet?

Johannes kirjoitti evankeliuminsa, jotta me uskoisimme Jeesukseen ja jotta uskoessamme saisimme ikuisen elämän hänen nimensä tähden (Joh. 20:31). Tämä prosessi kuvataan Joh. 1:12, 13 kaksivaiheisena. Ensin otamme hänet vastaan eli uskomme häneen. Toiseksi hän antaa meille oikeuden ja voiman tulla Jumalan lapsiksi, jota jakeessa 13 kuvataan Jumalan tahdosta syntymisenä. Kristityksi tulemisessa on siis inhimillinen ja jumalallinen puoli. Meidän tulee toimia uskossa, ottaa Jumala vastaan, olla avoimia valolle, mutta Jumala on se, joka uudistaa sydämen.

Itse asiassa usko on Jumalan lahja, joka tulee hänen sanansa kuulemisen kautta (Room. 10:17). "Saadaksemme todellisen, pysyvän uskon Kristukseen, meidän on tunnettava hänet sellaisena kuin hänet on esitetty sanassa." (FE 433.) "Henki, joka vaikuttaa ihmismielessä valaisten sen, luo uskon Jumalaan." (EGW 7BC 940.)

Ne, jotka uskovat tai hyväksyvät Pojan Messiaaksi, saavat ikuisen elämän. Johannes korostaa myös Jeesuksen puhuman sanan hyväksymistä tai sen uskomista (Joh. 5:24, 38, 47). Pyhän Hengen tehtävänä on vakuuttaa meidät (Joh. 16:7, 8; vrt. Room. 8:16).

Lue Room. 8:16. Mikä periaate pelastuksesta Jeesuksessa löytyy tästä kohdasta?

Usko, raamatullinen usko, joka perustuu Pyhän Hengen työhön sydämessämme, on uskomme perusta. "Usko on – suuri siunaus – silmä, joka näkee, korva, joka kuulee." (HP 104.) Humanistinen lähestymistapa uskoon sanoo, että meidän on löydettävä perusta, uskon kriteerit, ja uskottava sitten. Sitä vastoin raamatullisen lähestymistavan mukaan usko on perusta, lahja Jumalalta (Ef. 2:8; 1. Kor. 1:17–24; 1. Kor. 2:1–6). Aloitamme uskon perustasta, ja sitten siitä käsin kasvamme ymmärryksessä ja armossa.

Jos joku kysyisi sinulta, mihin uskosi perustuu, miten vastaisit?

ELÄMÄN LÄHTEEN HYLKÄÄMI- NEN

Johanneksen evankeliumissa on joitakin koko Raamatun su-
rullisimmista kertomuksista. ”Valo loistaa pimeydessä, pi-
meys ei ole saanut sitä valtaansa. – – Maailmassa hän oli,
ja hänen kauttaan maailma oli saanut syntynsä, mutta se
ei tuntenut häntä. Hän tuli omaan maailmaansa, mutta hä-
nen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.” (Joh. 1:5, 10, 11.)
”Minä olen” tuli laajalti hylätyksi oman kansansa parissa.

Ei ihme, että Paavali varoittaa myöhemmin: ”Älkää siis
heittäkö pois rohkeuttanne – –.” (Hepr. 10:35.) Kuten olemme
nähteen kerta toisensa jälkeen, Kristus hylättiin, koska ihm-
iset eivät hyväksyneet hänen sanaansa.

”Nykyinen humanistinen ajattelutapa perustuu epäilemi-
seen. Ihmiset kyseenalaistavat kaiken selvittääkseen, mikä
on totuus. Sen, mikä selviää ristikuulustelun tulesta, he hy-
väksyvät vankaksi tiedoksi, johon voi uskoa. Jotkut sovelta-
vat samaa menetelmää Raamattuun kyseenalaistamalla kai-
ken tieteellisestä, historiallisesta, psykologisesta, filosofises-
ta, arkeologisesta tai geologisesta näkökulmasta selvittääk-
seen, mikä Raamatussa on totuutta. Menetelmä itsessään
lähtee liikkeelle Raamatun todenperäisyyden epäilystä ja ra-
kentuu sen varaan. Kristus kysyi: ’ – – kun Ihmisen Poika tulee,
löytääkö hän uskoa maan päältä?’ (Luuk. 18:8.)” – E. Edward
Zinke ja Roland Hegstad, *The Certainty of the Second Coming*
(Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association,
2000), s. 96.

Lue 4. Moos. 13:23-33. Mikä erotti vakoojien Kanaa- nista antamat raportit toisistaan?

Heprealai-
sten synty Kadesissa, Paranin autiomaassa, oli epäil-
lä Jumalan sanaa. Jumala oli pyytänyt heitä menemään ja val-
taamaan maan. Kaksitoista vakoojaa lähetettiin vakoilemaan
Kanaanin maata. He palasivat kahden raportin kanssa. Suurin
osa antoi kielteisen selostuksen. Maassa oli jättiläisiä, muu-
rien ympäröimiä kaupunkeja, aseita, joita ei ollut koskaan en-
nen nähty, ja hyvin koulutettuja armeijoita. Sitä vastoin he
olivat olleet orjia Egyptin maassa, ja heillä oli vain vähän so-
tilaallista kokemusta. Kymmenen vakoojaa äänesti ei, perus-
tuen inhimillisestä näkökulmasta katsottuna ylivoimaisiin to-
disteisiin. Kaksi vakoojaa äänesti kyllä, koska he uskoivat Ju-
malan sanan valtavaan voimaan.

TUOMITSE- MINEN

”Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan. – Se, joka tekee paha, kaihtaa valoa; hän ei tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi. Mutta se, joka noudataa totuutta, tulee valoon – –.” (Joh. 3:18, 20, 21; vrt. Joh. 1:10).

Miksi ihmiset joutuvat tuomiolle? Joh. 3:18, 36; Joh. 5:24, 38; Joh. 8:24; Joh. 12:47.

Jeesuksen Kristuksen, maailman valon, hylkääminen jättää meidät alttiiksi epäilyksille ja Paholaisen kiusauksille. Se on valosta pimeyteen kääntymistä.

Evalle annettiin valoa siitä, miten suhtautua puutarhan keskellä olevaan puuhun. Paholainen houkutteli hänet kyseenalaistamaan valon. Eeva koetteli Jumalan sanaa päättelämällä, että rakkauden Jumala ei tuhoaisi luomiaan olentoja. Hän luotti myös aistien kautta saamaansa tietoon. Käärme oli syönyt hedelmää ja nyt sillä oli kyky puhua. Ehkä käärme on oikeassa. *Jos syön hedelmää, minusta voi tulla Jumalan kaltainen!* Petettynä hän kääntyi pois päin valosta. Hänen miehensä valitsi saman tien.

Lue Matt. 4:1-4. Mitä periaatteita Kristus käytti ollessaan autiomaassa Paholaisen kiusattavana torjuakseen tämän pettämisyritykset?

Kristuksella oli käytössään sama inhimillinen ajattelumalli, jota käyttivät Aadam ja Eeva, muut ennen vedenpaisumusta eläneet ihmiset sekä myöhemmin Israel Kadesissa, Paranin autiomaassa. Hän olisi voinut kysyä, miksi rakkauden Jumala jättäisi Poikansa erämaahan 40 päiväksi ja yöksi ilman ruokaa ja suojaa. Hän olisi myös voinut päättää todistaa, että hän on Jumalan Poika muuttamalla kivet leiväksi! Sen sijaan hän vastasi Jumalan sanalla. Hän toimi pikemminkin taivaallisten asioiden tasolla kuin maallisten ajatusmallien mukaan. Kuinka helposti hän olisi voinut järkiperaistaa väärän päätöksen, kuten niin monet ihmiset, jopa uskovat, usein tekevät.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 4, s. 11-17 tai *Aikakausien Toivo*, 9-16 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 11-17; *Alfa ja omega*, osa 5, s. 153-161 tai *Aikakausien Toivo*, s. 575-583 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 447-453.

"Alentuessaan ottamaan ihmismuodon Kristus osoitti luonteensa olevan saatanan luonteen vastakohta. Mutta hän astui vieläkin alemmaksi nöyryyden polulla. 'Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti' (Fil. 2:8). Kuten ylimmäinen pappi riisui loistavan ylimmäispapillisen vaippansa ja suoritti tehtävänsä tavallisen papin valkoisessa liinapuvussa, samoin Kristus otti orjan muodon ja uhrasi uhrinsa, ollen itse sekä pappi että uhri. 'Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi' (Jes. 53:5).

Kristusta kohdeltiin meidän ansiomme mukaan, jotta meitä voitaisiin kohdella hänen ansionsa mukaan. Hänet tuomittiin meidän syntiemme tähden, joihin hänellä ei ollut mitään osaa, jotta meidät voitaisiin vanhurskauttaa hänen vanhurskautensa tähden, johon meillä ei ole mitään osaa. Hän kärsi kuoleman, joka kuului meille, jotta me saisimme elämän, joka oli hänen. 'Hänen haavainsa kautta me olemme paratut.'" (4AO 16.)

Keskustelunaiheita:

1. Jeesus antoi niin paljon pelastaakseen maailman. Mitkä ovat parhaita tapoja auttaa muita näkemään tämä hämmästyttävä totuus ja tulemaan Jeesuksen luokse uskossa?
2. Mitkä ovat keskeiset erot tehdä päätöksiä inhimillisellä, maallisella tasolla verrattuna päätöksentekoon jumalallisen ilmoituksen perusteella?
3. Mitä loogisia ja rationaalisia syitä meillä on tulla uskoon? Miten sellaiset asiat kuin profetioiden täyttyminen tai luodun maailman hämmästyttävä kauneus ja monimuotoisuus osoittavat meille loogisesti ja rationaalisesti Jumalan olemassaolon ja totuuden pelastussuunnitelmasta?
4. Keskustelkaa vastauksestanne tiistain tutkistelun lopussa olevaan kysymykseen. Mihin uskosi perustuu? Jos joku kysyisi sinulta, miksi uskot Jeesukseen ja evankeliumin väitteisiin, miten vastaisit?